

Barcelona 92

20 anys després

Pasqual Maragall

ALCALDE OLÍMPIC DE BARCELONA

Demà: Natàlia Via-Dufresne

Reconeixement “Vam retornar una il·lusió i un orgull col·lectius a una ciutat que havia estat derrotada i que havia patit molts anys d'especulació, de falta d'inversions i de negligència”

DANIEL ROMANÍ

BARCELONA. Pasqual Maragall va liderar el projecte de Barcelona 92, va aconseguir la nominació per a la ciutat davant de rivals tan potents com París i va ser el responsable del comitè organitzador. Va fer, doncs, de locomotora de principi a final. Vint anys després d'aquell gran esdeveniment que ens va fer pujar l'autoestima a tots es mostra agraït amb la ciutadania que hi va contribuir i gosa revelar alguns entrebancs. Quant a la nominació, recorda: “No ho teníem gens clar. Confíem en les nostres possibilitats però jo no vaig saber que havíem guanyat fins uns moments abans de la famosa frase de Samaranch, «*À la ville de... Barcelona!*», per les senyals de l'italià Franco Carraro, membre del Comitè Olímpic Internacional: em va fer el gest d'OK”.

Durant els anys d'organització, destaca com a principals dificultats “el moment crític de les inundacions a l'Estadi Olímpic durant els Mundials d'atletisme, el 1989, i l'amenaça latent d'ETA”. Aquests esculls, però, i molts d'altres que hi va haver, en bona part van ser un estímul per afinar més tots els preparatius.

L'excalcalde de Barcelona i expresident de la Generalitat continua avui rebent elogis d'aquell esdeveniment. “Amb el temps s'ha consolidat la idea que l'èxit verdader va ser la transformació de la ciutat aprofitant els Jocs”, diu. De tots els aspectes que van contribuir a l'èxit dels Jocs, ell en destaca “la massiva implicació ciutadana, que es va produir de manera espontània”. “La implicació de la gent corrent, vehiculada principalment pel voluntariat, va marcar una gran diferència amb experiències anteriors, i fins i tot posteriors”, opina.

Pel que fa al llegat dels Jocs de Barcelona, Maragall subratlla: “D'una banda, la posada al mapa de la ciutat a escala internacional, des d'aleshores a primera divisió. De l'altra, l'aprofitament de la inversió en infraestructures per resoldre dèficits històrics i cohesionar la ciutat reequilibrant-ne i regene-

Maragall a l'Estadi Olímpic. XAVIER BERTRAL

rant-ne les parts més deprimides. Vam aprofitar l'ocasió que una ciutat veu passar per davant un o dos cops cada segle. Vam aprofitar l'oportunitat històrica per transformar determinats components d'una ciutat de 2.000 anys d'història sense que l'esperit de la ciutat i de la història hagués de mudar. Vam retornar una il·lusió i un orgull col·lectius

a una ciutat que havia estat derrotada i que havia patit molts anys d'especulació, de falta d'inversions i de negligència. Vam completar la ciutat obrint-la al mar. I vam millorar-ne la connectivitat, les comunicacions i les telecomunicacions”.

“I quins van ser, per a vostè, els moments més bonics d'aquells quinze dies?”, li pregunto. “El més obvi i condensat, i alhora més alliberador, va ser el moment de l'encesa del pevet. La cerimònia inaugural va ser magnífica, i així es va percebre arreu. Però la sensació global, el regust després de tots aquells anys i la implicació de tota la ciutat és el més bonic”.

“Amb el temps s'ha consolidat la idea que l'èxit veritable va ser la transformació de la ciutat aprofitant els Jocs”

L'ANÈCDOTA

Deu minuts abans de la inauguració

“Faltaven deu minuts per al començament de la cerimònia inaugural i el cap de seguretat del COOB 92 ens va informar que hi havia alguns figurants que portaven amagades unes samarretes on es llegia “*Freedom for Catalonia*”, amb la idea de boicotejar l'acte inaugural. Aquest cop ens va semblar massa i vaig demanar al Josep Miquel Abad que hi anés personalment per demanar-los que aquella vegada no tocava queixa, que tocava mostrar solvència, i que si no baixaria jo mateix a escanyar-los. Ho van entendre i finalment tot va sortir perfecte, i la imatge que vam transmetre col·lectivament els barcelonins i els catalans va ser molt positiva”, explica l'excalcalde de la ciutat que va acollir els Jocs Olímpics ara fa vint anys.

Llista de personatges

Pasqual Maragall, l'esportista Natàlia Via-Dufresne, l'arquitecte Oriol Bohigas, el polític i escriptor Alfred Bosch, l'actor i director de teatre Joan Font (Comediants), el publicista Lluís Bassat, l'empresari Leopoldo Rodés, el periodista William Finnegan (‘The Newyorker’), el polític Albert Soler, el polític Joaquim Forn, el poeta Joan Margarit, l'excalcalde Narcís Serra, Juan Antonio Samaranch fill i el gestor cultural Miquel Botella.